

Tuğçe Babaannesine Çok Benziyor

Tuğçe "Yaşasın! Bayrama çok az kaldı." diye düşündü. Çünkü bayramları çok sevdi. Bayram olunca ailedeki herkes en güzel giysilerini giyer, bayram ziyaretleri yapıp sevdikleriyle bayramlaşırdı. Tuğçe ve ablası bayramı dört gözle bekliyorlardı.

Yaşasın, bu bayramda da çok eğleneceğiz!

Bu bayramda hep birlikte Afyon'a gidiyoruz Tuğçe.

Babaannelerin bahçesinde neler oynarız, neler!

Tuğçe, dört buçuk yaşındaydı. Afyon'a en son üç yaşındayken gitmişti. Bu yüzden orayı pek hatırlamıyordu.

Neden Afyon'a gidiyoruz ki?

Afyon bizim memleketimiz Tuğçeciğim, yani annenle benim doğup büyüdüğümüz yer. Babaannen, deden, kuzenlerin... Hepsi orada yaşıyor.

Sonunda yolculuk günü geldi. Tuğçe, yol boyunca ailesini soru yağmuruna tuttu. Çünkü hem Afyon'u hem de akrabalarını çok merak ediyordu.

Babaannelerin bahçesi büyük mü?

Bayramda çok oyun oynar mıyız?

Babaannemle dedem beni görünce tanıyabilecekler mi acaba?

Uzunca bir yolculuğun ardından Afyon'a vardılar. Tuğçe'nin babaannesi onlar için çok güzel yemekler hazırlamıştı. Tuğçe bu duruma çok sevindi.

Tuğçe görmeyeli ne çok büyümüş. Babaannesine benzemiş.

Evet, ben de çok benzetiyorum.

Torunum bana benziyor!

Tuğçe içinden "Bence hiç benzemiyoruz. Benim saçlarım kahverengi, babaannemin saçları beyaz." diye düşündü.

Tuğçe'nin babaannesi çok güzel oyunlar biliyordu. Tuğçe'yle ablasına daha önce duymadıkları çok güzel masallar anlattı. Babaannesiyle öyle güzel vakit geçiriyorlardı ki...

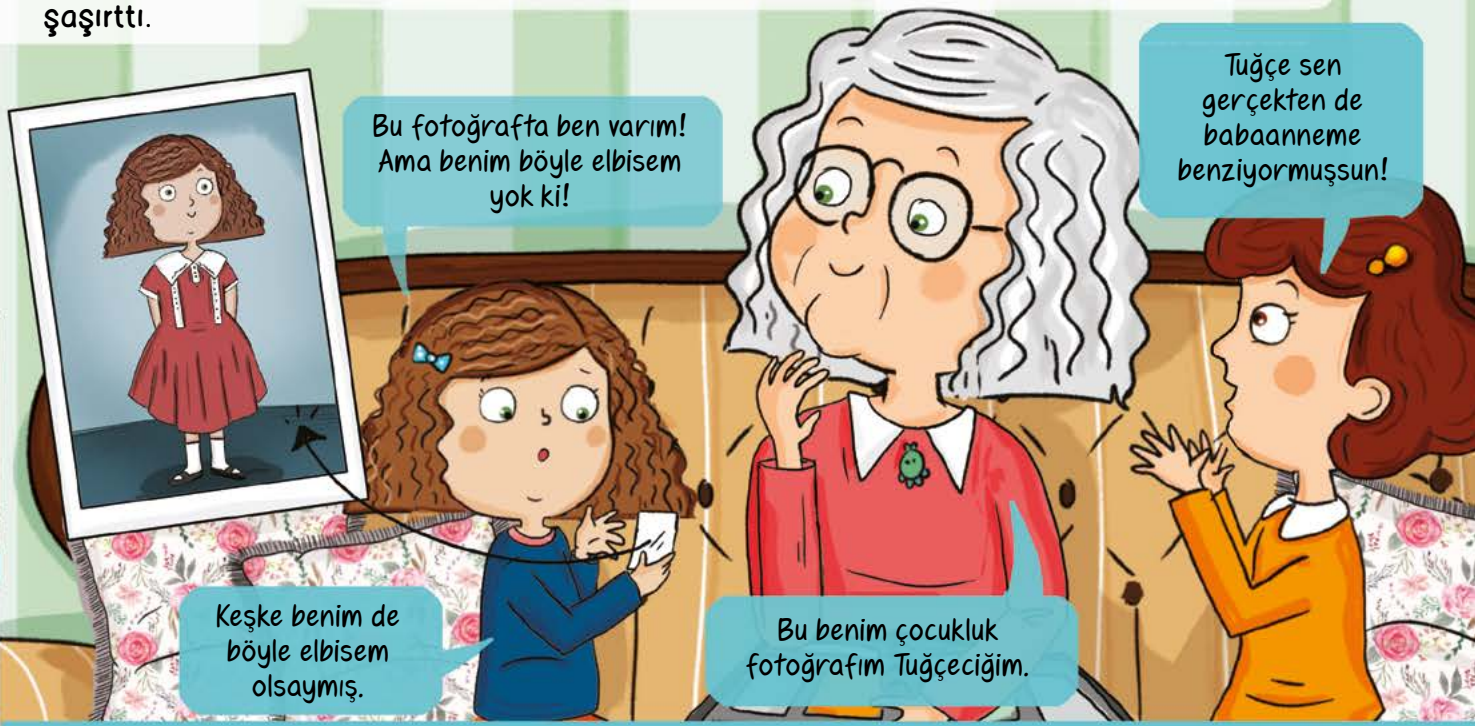
Birlikte bayram için tatlı hazırladılar.

Günün sonunda babaannesi onlara içinde aile fotoğrafları olan bir albüm getirdi. Birlikte albümdeki fotoğraflara baktılar.

Tuğçe, babaannesine fotoğraflarla ilgili birçok soru sordu. Babaannesi her bir fotoğrafı ona tek tek anlattı. Ama albümde öyle bir fotoğraf vardı ki bu fotoğraf Tuğçe'yi çok şaşırttı.

Bu fotoğrafta ben varım!
Ama benim böyle elbisem
yok ki!

Tuğçe sen
gerçekten de
babaanneme
benziyormuşsun!

Keşke benim de
böyle elbisem
olsaymış.

Bu benim çocukluk
fotoğrafım Tuğçeciğim.

Tuğçe, babaannesinin küçüklüğüne benzemeyi çok sevdi. İyi ki Afyon'a gelmişlerdi! O akşam yatağına yattığında bunları düşünerek uyudu.

Ertesi gün bayramdı. Torunları uyurken babaannesiyile dedesi odalarına bayram hediyelerini bıraktı. Tuğçe'nin hediyesi, tıpkı babaannesinin küçüklük fotoğrafındakine benzeyen bir elbisedi.